

[Hans Jørgen Jensen]

Som afslutning på denne debat, der klart har illustreret, hvor vanskeligt det kan være selv at håndtere afgifterne, vil jeg sige, at jeg har noteret mig det, der er sagt, og vil stemme for det af regeringen foreslåede. Jeg gør samtidig opmærksom på, også over for regeringen og over for den socialdemokratiske folketingsgruppe, at jeg gør det ud fra dette, at der vel i og for sig i de bemærkninger, der har været fremsat også fra regeringsmedlemmers side i denne uge, ligger nogle tanker om, at vi ligesom kan se foråret, ikke bare i dette øjeblik uden for folketingets vinduer, men at der også kan komme til at blomstre en alkoholpolitik på ny i Danmark. Vi trænger til det.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Inden jeg knytter nogle bemærkninger til de kritiske punkter, der har været fremme i debatten, vil jeg gerne gøre nogle mere generelle bemærkninger.

Det lovforslag, som folketinget nu skal til at tage stilling til, er jo ikke fremsat ud fra et ønske om at ændre den gældende spiritusafgifts struktur. Jeg tror, alle kan være enige om, at det ville have været ønskeligt, om vi havde befundet os i en situation, hvor vi først skulle have taget stilling til dette problem i forbindelse med de meget vanskelige forhandlinger, som forestår omkring harmoniseringsspørgsmålet på dette område, og hvor der vil komme et oplæg fra EF-Kommissionen til videre drøftelse. Men der er altså blevet rejst en sag mod Danmark, og vi tabte den sag, og derfor står vi i en situation, hvor vi skal ændre vores afgiftsstruktur. Alle i folketinget ved, at regeringen har lagt vægt på, at det kun blev strukturproblemet, vi skulle tage stilling til, at der ikke samtidig skulle inddrages overvejelser af politisk-økonomisk karakter, og derfor har regeringen hele tiden hævdet, at der faktisk kun er to muligheder, og det er enten en kombineret afgift som den, regeringen har foreslået, eller en ren literafgift på 197 kr.

Forslaget, som regeringen har fremsat, er fremsat efter en klar afvejning af de mange forskellige hensyn, som kan indgå i overvejelserne omkring stillingtagen til dette spørgsmål, og vi mener, at regeringens forslag klart er det bedst afbalancerede.

Jeg burde måske gøre en enkelt bemærkning mere, fordi det jo også er en sag, der har haft et lidt usædvanligt forløb i den forstand, at såvel før som efter forslaget fremsættelse har branchen udfoldet en sjælden høj aktivitet. Jeg siger ikke dette som en kritik, men som en konstatering, og jeg har også indtryk af, at den høje aktivitet i hvert fald i en vis forstand har haft indvirkning på de politiske beslutninger, som er blevet truffet i forskellige folketingsgrupper, herunder i folketingsgrupper, der normalt hævder, at de ikke lader sig påvirke af de synspunkter, som organisationerne måtte have.

Der har jo også været udfoldt en vis aktivitet fra EFs side. Således besøgte kommissær Burke mig allerede den 11. januar, og det er også indgået i debatten her. Jeg skal kun om det sige, at ingen har været i tvivl om, hvad det var, kommissær Burke sagde til mig ved den lejlighed, det stod at læse i alle aviser. Det var først og fremmest synspunkter i relation til den harmoniseringspolitik, som EF ønsker at følge på dette område.

Hr. Ellemann-Jensen havde nogle kritiske bemærkninger, som gik på, at regeringen ikke havde taget forholdet til EF alvorligt, og hr. Ellemann-Jensen mente, at hvis det var Anders Andersen, der havde været minister og ført drøftelserne med kommissær Burke, så var forholdet til EF blevet bragt i orden. I hvert fald kunne man have klaret det over en dram og med en god cigar.

Nu havde jeg altså ikke lejlighed til at spise frokost med hr. Burke, og da vi jo har kørt sagen ved EF-Domstolen på, at akvavit er noget, vi drikker, når vi spiser sild, blev der altså ikke serveret dram ved den pågældende lejlighed. Om jeg derved har begået en fejl, som hr. Ellemann-Jensen også vil anholde, skal jeg lade være usagt, men der var altså ikke en sådan lejlighed.

Som jeg understregede over for hr. Ellemann-Jensen flere gange, også over for skatte- og afgiftsudvalget, har jeg aldrig været i tvivl om, og jeg mener heller ikke, at der er nogen i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, der kan være i tvivl om det, hvilke synspunkter EF har på harmoniseringsspørgsmålet. Derfor var der heller ikke i de synspunkter, som hr. Burke fremførte over for mig, noget overraskende, men det er altså en problemstilling, som er kompliceret også for Danmark.